

Dedim ki

– HimmətAYGÜT · 05 Mayıs 2013

daha nereye kadar gider dedim,
yiterken bir aşk hâlâ kapı arkalarında
seni saklanıyor sanmalı uzun aptallıklarımınla...

son zamanlar çizdiğim hiç bir resmin
en güzel tonu olmadın ne yazık. mavi dahil...
beceremedim de üstelik
saçlarına kır düşmüş o adamı oynamayı,
seyircisi sıkılmış sinema salonlarında.

varım yoğum senmişsin ve bu öyle doğalmış ki
bilmiyormuşum sıra sıra dağlarda kekik diye kokanın
sen olduğunu.
gökyüzüm kızıla dönmüş örneğin,
günler baharı ısıtıp, infazımı ertelerken
sonu belirsiz öykülerde...

bakma sen düşsüz uykularda hüzün büyüttüğüme.
yatağın yine sağından kalkıyorum,
soldaki yastık irkilmesin diye sabahın köründe. hâlâ...

sevmedi kimse seni benim kadar, ada uzaklıkları şahit.
yetişemeyecekte ne gülüp ne ağlarken bir sabah tepesinden bakmak gibi
Bartın'dan Amasra'ya.

üşüme olur mu
yeni kesilmiş çiçekler gibi yavaşça solduğumuzu gördükçe.
kimsenin suçu yok, anladım.
anladım karanlığın grisini hâlâ aşk sanmalarımınla...

hep kötüyü mü düşleyecek insan, belki haberin olur
kollarında bulut sardığın maviye çalan bir günde
yanmakta olduğundan.
yormaktan vazgeçip kendini...

02.05.2013